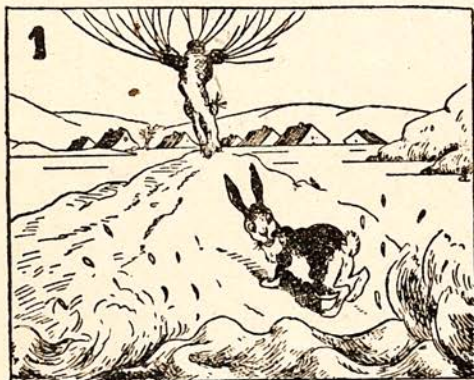

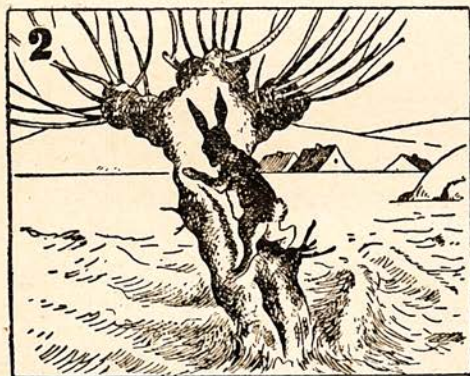
ХИТЪРЪ ГУНЧО И ЗАЙО-БАЙО

Плисна дъждъ, прелѣ рѣката,
наводни гори, полята.
Въ чудо Зайо се видѣ.
Ами сега наждае?

Но нещѣшъ ли — злополука
сполетѣ го пакъ и тука!
На брѣга съзрѣ лодкаръ,
че го дебне като звѣръ.

Но набързо той открива,
че отсреща върба крива
надъ водата тамъ стои —
рипна той и се качи.

Хитъръ Гунчо отдалече
го съгледа и му рече:
— Заю-Баю, вече знамъ —
днеска заякъ ще да ямъ.